RETTENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)
25. februar 1992 *

I sagerne T-18/89 og T-24/89,

Harissios Tagaras, forhenværende tjenestemand ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, Thessaloniki, ved advokat E. Sachpekidou, Thessaloniki, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Catherine Thill, 17, boulevard Royal,

sagsøger,

mod

De Europæiske Fællesskabers Domstol ved Francis Hubeau, som befuldmægtiget, og med valgt adresse hos den befuldmægtigede, Cour de justice, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om fastsættelse af omkostninger i anledning af Rettens dom af 7. februar 1991,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne D. A. O. Edward og C. P. Briët,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Kendelse

1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 2. juni 1987 anlagde H. Tagaras en sag, der blev indført i Domstolens register under nr. 162/87, med påstand om annullation, dels af Domstolens udnævnelse af 23. september 1986 af sagsøgeren til tjenestemand på prøve, for så vidt han herved blev indplaceret på 1. løntrin i lønklasse A7, dels af det stiltiende afslag på hans klage af 7. november 1986. Den 26. august 1987 påstod sagsøgte sagen afvist. Sagsøgeren fremsatte den 24. september 1987 sine bemærkninger til afvisningspåstanden.

2 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 18. november 1987 anlagde Tagaras for det tilfælde, at den først anlagte sag måtte blive afvist, endnu en sag med påstand om annullation af Domstolens udnævnelse af 23. september 1986 af sagsøgeren til tjenestemand på prøve, for så vidt han herved blev indplaceret på 1. løntrin i lønklasse A7, henholdsvis af det stiltiende afslag på hans klage af 7. november 1986 og det stiltiende afslag på hans klage af 12. maj 1987. Denne sag blev indført som nr. 351/87. Sagsøgte påstod den 8. januar 1988 også denne sag afvist. Den 13. januar 1988 fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger til den anden afvisningspåstand.

3 Den 10. februar 1988 traf Domstolen (Tredje Afdeling) bestemmelse om forening af sagerne 162/87 og 351/87 med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og domsafsigelsen og om at henskyde afvisningspåstandene til afgørelse i forbindelse med sagens realitet.

4 Sagsøgte udpegede den 8. april 1988 advokat Konstantinos T. Loukopoulos, Athen, til at bistå den befuldmægtigede.

5 Domstolen (Tredje Afdeling) henviste ved kendelse af 15. november 1989 i medfør af artikel 14 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans de nævnte sager til Retten. Sag 162/87 blev i Retten indført som nr. T-18/89 og sag 351/87 som nr. T-24/89.

6 Sagsøgeren var i disse sager repræsenteret ved advokat E. Sachpekidou, Thessaloniki, under den skriftlige forhandling og advokat A. Kalogeropoulos, Athen, under den mundtlige forhandling.

7 Den 7. februar 1991 afsagde Retten dom i sagerne. Den første sag (T-18/89) blev afvist, og i den anden sag (T-24/89) blev Domstolens afgørelse af 23. september 1986 annulleret, for så vidt angår sagsøgerens indplacering i løntrin, og sagsøgte blev pålagt at betale omkostningerne i begge sager. Retten pålagde sagsøgte at betale omkostningerne i den sag, der blev afvist, idet den fandt, at sagsøgte ved sin holdning havde givet anledning til, at sagsøgeren måtte anlægge sag for at beskytte sine rettigheder.

8 Advokat A. Kalogeropoulos fremsendte den 30. april 1991 til sagsøgte to specificerede opgørelser over salær og udgifter i forbindelse med behandlingen af de to sager på henholdsvis 295 000 og 50 280 BFR.

9 Sagsøgtes befuldmægtigede meddelte ved skrivelse af 10. juni 1991 sagsøgerens advokat, at han fandt salæret for højt, »når henses bl.a. til sagens sværhedsgrad og de lighedspunkter, der findes«. Den befuldmægtigede meddelte, at sagsøgte ville være indforstået med at betale et salær på 150 000 BFR.

10 Sagsøgeren meddelte ved skrivelse af 2. august 1991 sagsøgtes befuldmægtigede, at selv om han stadig fandt den første anmodning rimelig og begrundet, ville han være indforstået med at reducere beløbet, for at sagen hurtigt kunne afsluttes. Han accepterede derfor at nedsætte salæret med 35%, bortset fra den del af salæret, der vedrører den mundtlige forhandling, således at han herefter anmodede om et salær på 219 000 BFR.

11 Ved skrivelse af 18. september 1991 blev sagsøgerens advokat orienteret om, at sagsøgte havde accepteret at betale ham 175 000 BFR i salær og 50 280 BFR til dækning af udgifter.

12 Sagsøgeren har herefter ved begæring indgivet til Rettens Justitskontor den 15. november 1991 anmodet Retten om at træffe afgørelse om fastsættelse af omkostningerne.

13 Som Domstolen flere gange har fastslået, er Fællesskabets retsinstanser ikke kompetente til at fastsætte de beløb, som parterne skal udrede i salær til deres egne advokater, hvorimod den kan fastsætte den del af disse beløb, der kan søges erstattet hos den part, som det pålægges at betale sagens omkostninger. Retten skal således ikke tage hensyn til en national tarif for advokaters salærer eller til en eventuel aftale herom mellem den pågældende part og dennes befuldmægtigede eller rådgivere. Da der ikke i fællesskabsretten findes bestemmelser om fastsættelse af salær, er Retten »frit stillet ved sin vurdering af de foreliggende oplysninger, idet den dog skal tage hensyn til sagens genstand og karakter, dens betydning efter fællesskabsretten og dens sværhedsgrad, såvel som til den arbejdsbyrde, som de pågældende befuldmægtigede og rådgivere har båret i forbindelse med sagen, samt til parternes økonomiske interesse i sagen« (Domstolens kendelse af 26.11.1985, sag 318/82, Leeuwarder Papierwarenfabriek mod Kommissionen, Sml. s. 3727).

14 På grundlag af det anførte, og når henses til sagens sværhedsgrad, antallet af udarbejdede processkrifter og den tid, der medgår til befordring til Luxembourg med henblik på deltagelse i retsmødet, findes det samlede beløb, der skal betales til sagsøgeren til dækning af salær, at burde fastsættes til 220 000 BFR med tillæg af eventuel moms.

15 Retten har ved fastsættelsen af de udgifter, der skal erstattes, taget hensyn til alle forhold i sagen indtil tidspunktet for nærværende kendelse, og der skal derfor ikke træffes særskilt afgørelse om parternes udgifter i forbindelse med denne del af sagen.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling)

Det beløb, sagsøgte skal betale til sagsøgeren til dækning af salær, fastsættes til 220 000 BFR med tillæg af eventuel moms.

Således bestemt i Luxembourg, den 25. februar 1992.

H. Jung
Justitssekretær

R. García-Valdecasas
Afdelingsformand